

Za hudbu se obvykle považuje rytmická souhra hlasů, nebo skupiny hudebních nástrojů. Dnes se ale spektrum nástrojů víc a víc zužuje postupně až na jeden jediný: reproduktor. Zároveň s tím dochází ke zvláštnímu obrácení pojmů. Z hudby se stává tzv. *muzika* (angl. *muzak*), tedy kulisa, na níž je třeba si zvyknout, ale která nesděljuje žádné skutečné emoce a nikdo ji vlastně doopravdy neposlouchá. A naopak. Nezáměrné a neplánované zvuky okolí, považované doposud za samozřejmé a málo zajímavé „pozadí“, stávají se v kontrastu s jednotvárným muzikovým smogem pestrobarevnou hudbou plnou nejrůznějších pocitů, která stojí za soustředěný poslech. Hudbou, jejíž skupina nástrojů nikdy není předem úplně daná a známá a jejíž souhra a rytmy jsou překvapivé a často komplikované a jenom postupně se vyjevují těm, kdo rádi chodí s otevřenýma ušima.

Všechna prostředí ale nemají svůj jedinečný zvuk. Některá třeba pouze nezajímavě hučí nebo duní. Posluchači „konkrétní“ hudby (fr. *musique concrète*) si své koncertní síně a prchavá jeviště, kde se něco zajímavého hraje, musí nejdřív sami objevit, než se mohou zaposlouchat. Musí hledat, svůj sluch cvičit a sami chtít něco uslyšet. A to je asi právě to, co hudbu odlišuje od *muziky*.

„Nahrávka roku!“ je svého druhu kalendář. Skládá se z dvanácti stop volně inspirovaných jednotlivými měsíci v roce. Některé stopy (3, 5, 7, 8, 9) vznikly tak, že autor postavil mikrofony do zvukově zajímavého prostředí a pouze zmáčkl tlačítko *Record* na svém nahrávadle. S trochou štěstí, pokud místo a mikrofony byly vybrány dobře a zdroj zvuku neumlkl současně se začátkem nahrávání (!), už se s nahrávkou v podstatě nemanipulovalo – s výjimkou zkrácení na přijatelnou délku. Jiné ukázky (2, 4, 6, 10, 11, 12) se ale skládají z několika za sebe seřazených kusů, které k sobě podle názoru autora sice patří a tvoří celek, nicméně nahrán byl každý jinde, nebo jindy. Stopa č. 1 zase představuje assembláž tří nahrávek stejného místa navrstvených jedna přes druhou. Záměrem bylo zachytit zvuk zamrzlé řeky pod mostem a současně i mostu samotného. Toho by šlo docílit taky za pomoci většího množství mikrofونů současně snímajících různými směry, autor byl však nucen použít úspornější řešení, nahrával jen jedním párem mikrofونů postupně na několika místech a vybrané pasáže pak namíchal do výsledné stopy.

Nahráno mezi roky 2005 – 2013.

Souřadnice nahrávek podle Google Maps:

- 1/ (49.993202,14.398506)
- 2/ (50.103327,14.363293), (50.589871,15.26116), (49.592902,17.253072), (49.593654,17.253812), (49.984193,14.363217), (49.984007,14.362573)
- 3/ (50.096069,14.356501)
- 4/ (49.576233,16.985702), (50.476216,15.469645)
- 5/ (50.037524,14.531906)
- 6/ (48.725485,2.260227), (48.705335,2.127651), (50.483163,15.441884)
- 7/ (43.210024,5.354412)
- 8/ (50.556347,14.060029)
- 9/ (49.597854,17.262277)
- 10/ (48.836708,2.281003), (50.053171,14.437342), (48.794362,2.129779)
- 11/ (50.033644,14.53199), (50.063145,14.429317)
- 12/ (49.932936,14.121526)

Toto album není určeno k opakovanému poslechu. Odložte ho, prosím, a s ním i sluchátka, přehrávače a další náhražky. Každou chvíli Vás může potkat něco zajímavějšího a na rozdíl od zážitků zprostředkovaných marionetovým způsobem, máte šanci uslyšet to **na vlastní uši**.*

*marioneta - loutka ovládaná pomocí drátků

zvirecihudba.cz – nahravka roku!

- 1/ Leden. Pod mostem. (1:18 min.)
- 2/ Únorová obleva. (3:07 min.)
- 3/ Březen. Čížci na krmítku. (1:11 min.)
- 4/ Duben. Včela v uchu. (2:13 min.)
- 5/ Květen. Dialog kosů. (2:27 min.)
- 6/ Červen. (3:30 min.)
- 7/ Červenec. Moře v jeskyni (Les Calanques). (2:20 min.)
- 8/ Srpnová louka. Ať žije Peter Eötvös! (1:05 min.)
- 9/ Září. Meluzína v katedrále Sv. Václava v Olomouci. (5:08 min.)
- 10/ Říjen. Vzduch. (1:37 min.)
- 11/ Listopad. Vítr. (1:35 min.)
- 12/ Prosincová procházka podél potoka. (4:27 min.)

total: 29:58 min.